

b) sumę, należną Funduszowi Bezrobocia tytułem przewidzianej art. 7 ustawy wkładki zakładu pracy za dany okres płatniczy.

§ 6. Wkładowi zakładów pracy zobowiązanych do zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia, winny być pod rygorem art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, co miesiąc zdołu, najpóźniej do dnia 20 następnego miesiąca przekazane do Funduszu Bezrobocia, zgodnie z obwieszczeniem, powołanem w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak w odniesieniu do przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, wydać się mającego na podstawie ust. 2 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedron*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Kolei: *Tyszka*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
Rybczyński

818.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26 września 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków dla bezrobotnych.

Na mocy punktu c) art. 30 i art. 39 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Bezrobotny, ubiegający się o zasiłek z Funduszu Bezrobocia, winien w ciągu miesiąca po rozwiązaniu umowy pracy z pracodawcą osobiście zgłosić swoje prawa do zasiłków we właściwym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy lub jego oddziale.

Zgłoszenia dokonane w terminie późniejszym, niż jeden miesiąc od dnia utraty pracy zarobkowej, uwzględnione nie będą.

Właściwym jest Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, na terenie którego bezrobotny zamieszkuje przynajmniej 3 tygodnie.

Zgłoszenie, dokonane w niewłaściwym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy nie jest ważne i musi być powtórzone we właściwym Urzędzie bez przekroczenia pierwotnego okresu, wskazanego w ustępie 1 niniejszego paragrafu.

W stosunku do osób, wymienionych w paragrafie 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 2 września 1924 r. w sprawie zawieszenia i zmiany w stosunku do pewnych kategorii robotników niektórych przepisów art. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 79, poz. 772), termin przewidziany w punkcie 1-ym niniejszego paragrafu, ulega odnośnej modyfikacji.

W stosunku do robotników sezonowych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego na mocy art. 5 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przewidziany w ustępie 1 niniejszego paragrafu okres miesięczny przedłuża się o przeciąg czasu martwego sezonu.

§ 2. Zgłoszenie prawa do zasiłku jest równocześnie zawiadomieniem o poszukiwaniu pracy i o chęci przyjęcia każdej odpowiedniej pracy, wskazanej przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy.

Odpowiednią jest każda praca w zawodzie bezrobotnego, o ile:

- 1) warunki umowy pracy nie są gorsze od ogólnie przyjętych w danej miejscowości,
- 2) opłacana będzie wystarczająco wedle przyjętych w danej miejscowości norm,
- 3) nie jest niebezpieczna ani dla zdrowia, ani dla moralności bezrobotnego,
- 4) zabezpiecza odpowiednie mieszkanie, jeżeli jest ofiarowaną w innej miejscowości.

Praca, ofiarowana w innym zawodzie, niż dotychczasowy zawód bezrobotnego, jest odpowiednią, o ile zachowane są warunki, wyszczególnione powyżej, i prócz tego o ile nie spowoduje dla bezrobotnego poważnych przeszkód przy powrocie do jego pracy zawodowej.

Bezrobotny może odmówić przyjęcia pracy w zakładach, objętych strajkiem lub lokautem i ta odmowa nie pociąga za sobą żadnych skutków w zakresie jego uprawnienia do zasiłków.

Dla stwierdzenia okoliczności, wymienionych w ustępie poprzednim paragrafu niniejszego, właściwym jest Inspektor Pracy, którego opinia jest miarodajną.

§ 3. Przy zgłoszeniu prawa do zasiłku z Funduszu Bezrobocia bezrobotny obowiązany jest podać się obowiązującym w zakresie rejestracji przepisom, wymaganym przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy na podstawie regulaminu, podanego do wiadomości publicznej.

§ 4. Zgłaszając prawo do zasiłku z Funduszu Bezrobocia, bezrobotny winien przedstawić Państwowemu Urzędowi Pośrednictwa Pracy następujące dokumenty:

- 1) dowód osobisty, względnie inne urzędowe zaświadczenie tożsamości osoby;

2) zaświadczenie, wydane przez Zarządy gminne lub właścicieli (administratorów, rządców) domu, zgodnie z przepisami § 8 niniejszego rozporządzenia;

3) zaświadczenie pracodawcy o zwolnieniu z ostatniej pracy według wzoru ustalonego w § 7 niniejszego rozporządzenia;

4) świadectwa z poprzedniej pracy, stwierdzające, że bezrobotny przez co najmniej dwadzieścia tygodni w ciągu dwunastu miesięcy przed dniem zgłoszenia do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy swego prawa do zasiłków z Funduszu Bezrobocia pozostawał w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Przy braku wymienionych w punktach 2 i 4 paragrafu niniejszego dokumentów, postępowanie w sprawie przyznania zasiłków zawieszają się do czasu uzupełnienia dokumentów, które winno nastąpić najpóźniej w ciągu 2 tygodni od daty zgłoszenia, w przeciwnym razie dokonane zgłoszenie będzie uważane za nieważne.

§ 5. Przepisy dotyczące punktu 3 i 4 paragrafu poprzedniego ulegają odnośnej modyfikacji w stosunku do osób, wymienionych w ustępie 2 paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 2 września 1924 r. w sprawie zawieszenia i zmiany w stosunku do pewnych kategorii robotników niektórych przepisów art. 2 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 79 poz. 772), w stosunku zaś do robotników sezonowych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydać się mającego na mocy art. 5 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przepisy dotyczące wskazanych punktów zmieniają się o tyle, że okres 12-miesięcy, w ciągu którego bezrobotny winien pozostawać przez dwadzieścia tygodni w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się o okres martwego sezonu.

§ 6. Zaświadczenia, wymienione w punktach 2, 3, 4 § 4 niniejszego rozporządzenia na zasadzie art. 37 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia wolne są od opłaty stempelowej.

§ 7. Zaświadczenia o zwolnieniu od pracy, które zakłady pracy, wymienione w art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, obowiązane są w myśl art. 29 i pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 i ustępu 2 art. 35 teje ustawy wydać w ciągu 24 godzin, winny być sporządzone bezpłatnie, podług załącznika № 1, do niniejszego rozporządzenia.

W wypadku, gdy robotnik opuścił pracę bez uprzedniego porozumienia się z przedsiębiorstwem, to ostatnie nie może się uchylić od wydania powyższego zaświadczenia z tą tylko różnicą, że zamiast powodu zwolnienia od pracy podaje warunki, w jakich odbyło się opuszczenie pracy przez robotnika.

Powyższe zakłady pracy obowiązane są prowadzić specjalne rejestry wydanych zaświadczeń i każde zaświadczenie opatrzyć kolejnym numerem tego rejestru.

§ 8. Zarządy gmin wiejskich, a w gminach miejskich właściciele (administratorowie, rządcy) domów obowiązani są wydać na żądanie robotnika, pozbawionego pracy, zaświadczenie, stwierdzające na podstawie ksiąg meldunkowych:

- a) miejsce i przeciąg czasu zamieszkania bezrobotnego w danej miejscowości (w gminach wiejskich) lub w danym domu (w miastach),
- b) stan rodzinny bezrobotnego i jeśli bezrobotny ma rodzinę, wykaz osób należących w myśl art. 12 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia do rodziny bezrobotnego.

Jeżeli bezrobotny zakwestjonuje stwierdzony w zaświadczeniu wykaz osób, należących do jego rodziny, właściciel domu (administrator, rządcą) lub zarząd gminy obowiązany jest zamieścić uwagę w sprawie odnośnej pretensji bezrobotnego.

Właściciele (administratorowie, rządcy) domów obowiązani są osobiście uzyskać od władz policyjnych potwierdzenie tożsamości swego podpisu na zaświadczeniu.

W razie, gdy bezrobotny mieszka we własnym domu, zaświadczenie, przewidziane w § niniejszym, obowiązana jest wydać władza policyjna.

§ 9. W razie niemożności dostarczenia przez bezrobotnego zaświadczeń wymienionych w p. 3 § 4 niniejszego rozporządzenia z powodu odmowy pracodawcy, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy nie przyjmuje zgłoszenia bezrobotnego do wiadomości, natomiast na żądanie bezrobotnego zwoła pracodawcę do wydania w ciągu 24 godzin zaświadczenia, wymienionego w p. 3 § 4 niniejszego rozporządzenia. W razie nieotrzymania go Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy komunikuje o tem Zarządowi Obwodowemu dla pociągnięcia pracodawcy do odpowiedzialności w myśl art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia oraz przyjmuje od bezrobotnego zgłoszenie, które winno zawierać dane powołanego zaświadczenia; w tym wypadku Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy zwraca się jednocześnie do władzy policyjnej o przeprowadzenie dochodzenia, celem sprawdzenia tego zgłoszenia.

§ 10. W razie uznania przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy zgłoszenia za odpowiadające wymaganiom ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i niniejszego rozporządzenia, Urząd ten rejestruje bezrobotnego, jako poszukującego pracy, który zgłosił się do zasiłku.

W wypadku nieprzyjęcia zgłoszenia o zasiłek bezrobotnego z powodu nieuczynienia zadość wymaganiom ustawy, na żądanie bezrobotnego winna mu być wręczona w ciągu 48 godzin odnośna piśmienna decyzja w imieniu Zarządu Obwodowego.

§ 11. Po zakończeniu rejestracji bezrobotny winien swoim podpisem na karcie rejestracyjnej stwierdzić prawdziwość podanych przez niego dat.

Jako dowód dokonania przez bezrobotnego zgłoszenia o zasiłek, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy na wydanej „legitymacji poszukującego pracy“ zaświadcza, że wymagane w punktach 2, 3, i 4 § 4-go niniejszego rozporządzenia dokumenty zostały złożone i zgłoszenie zostało dokonane.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy nie może odmówić bezrobotnemu wydania wymienionej powyżej „legitymacji poszukującego pracy“ oraz zaświadczenia na niej, że prawo do zasiłku zostało zgłoszone, gdyby nawet natychmiast wskazał mu pracę odpowiednią w myśl art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 12. Jeżeli robotnik sezonowy, w rozumieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydać się mającego na mocy art. 5 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia zgłosi się o zasiłek w okresie 14-dniowym, poprzedzającym bezpośrednio dzień rozpoczęcia martwego sezonu—ma prawo domagać się decyzji Zarządu Obwodowego w sprawie przyznania zasiłku zgodnie z przepisami § 22 niniejszego rozporządzenia z tym tylko zastrzeżeniem, że co do wypłaty zasiłku może nastąpić ewentualna decyzja dopiero w ostatnim tygodniu martwego sezonu.

Jeżeli Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy stwierdzi w tym ostatnim terminie, że robotnik sezonowy, który pobierał zasiłek do dnia rozpoczęcia martwego sezonu, lub któremu przyznano zasiłek na skutek zgłoszenia, dokonanego przed rozpoczęciem martwego sezonu, pozostaje bez pracy — prawo do zasiłku przysługuje takiemu robotnikowi, począwszy od pierwszego dnia po ukończeniu martwego sezonu, bez okresu 10-dniowego wyczekiwania.

§ 13. Zarówno przed otrzymaniem pierwszego zasiłku, jak i w czasie pobierania zasiłków z Funduszu Bezrobocia, bezrobotny pod rygorem utraty prawa do pobierania zasiłków (art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia) obowiązany jest zgłaszać się z kartą polecającą Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy do każdego wskazanego przez ten Urząd pracodawcy, w celu omówienia z nim bliższych warunków pracy. W razie niedojścia do skutku umowy o pracę, bezrobotny winien zwrócić się do pracodawcy o zaświadczenie na swej karcie polecającej przyczyn nieprzyjęcia go do pracy, celem przedstawienia w dniu następnym Państwowemu Urzędowi Pośrednictwa Pracy.

§ 14. Po dokonaniu rejestracji i wydaniu bezrobotnemu legitymacji poszukującego pracy Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien najpóźniej w ciągu dni 7 dokonać „wstępnej kontroli“ uprawnień bezrobotnego celem stwierdzenia, czy podane przez bezrobotnego daty i fakty odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy i czy nie istnieją przyczyny, wyłączone bezrobotnego od prawa do świadczeń w całości lub w części.

W razie potrzeby czynności wchodzące w zakres kontroli wstępnej mogą być dokonane przez specjalnych kontrolerów w domu bezrobotnego, w zakładzie pracy, związku zawodowym i t. d.

§ 15. Celem ujawnienia okoliczności, wymienionych w art. 4 punkt a) ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy może zarządzić badanie lekarskie bezrobotnego.

§ 16. Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy przesyła najpóźniej w ciągu 7 dni od dnia zarejestrowania bezrobotnego Zarządowi Obwodowemu Funduszu Bezrobocia zawiadomienie o zgłoszeniu przez bezrobotnego prawa do zasiłku wraz z wynikiem przeprowadzonej kontroli, stosownie do przepisów odnośnej instrukcji. Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien również zawiadamiać Zarząd Obwodowy o wszelkiej zmianie warunków, uprawniających do świadczeń, jaka została stwierdzona przez dalszą kontrolę.

§ 17. Od dnia przyznania zasiłków bezrobotny w ciągu całego czasu ich pobierania obowiązany jest stosownie do regulaminu Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy zgłaszać się osobiście do tego Urzędu, jego Oddziału lub wyznaczonej instytucji do stałej kontroli, celem stwierdzenia, że jest bez pracy, wyrażenia gotowości przyjęcia ofiarowanej mu pracy oraz wyjaśnienia, czy w międzyczasie nie zaszły zmiany, wymienione w § 19 niniejszego rozporządzenia. W związku z dokonywaną stałą kontrolą bezrobotnego Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w razie potrzeby może w każdym czasie zarządzić dokonanie przez specjalnych kontrolerów czynności, przewidzianych w ust. 2 § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 18. Jeśli bezrobotny z przyczyn nieuzasadnionych zaniechał obowiązku zgłoszenia się w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy dla kontroli, urząd ten winien wystąpić z wnioskiem do Zarządu Obwodowego o pozbawienie go zasiłku na czas do 10 dni.

§ 19. Bezrobotny, pobierający zasiłki, na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, obowiązany jest pod rygorem zastosowania do niego punktu b) art. 15 t. j. utraty prawa do pobierania zasiłku, zawiadomić właściwy Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, jego Oddział lub wyznaczone miejsce kontroli o zmianach, które zaszły w następujących okolicznościach:

1) otrzymania pracy zarobkowej, choćby krótkotrwałej przez niego samego lub przez którąkolwiek z osób zaliczonych w myśl art. 12 cytowanej ustawy do jego rodziny,

2) śmierci którejkolwiek z osób zaliczonych w myśl tej ustawy do jego rodziny, lub zapewnienia jej utrzymania przez osobę trzecią.

§ 20. Wymienione w przepisach niniejszego rozporządzenia czynności, dotyczące rejestracji, ewidencji i kontroli bezrobotnych, należące z reguły do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, a na terenie Województwa Śląskiego do Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy — w miejscowościach, odległych od tych urzędów lub jego oddziałów, mogą być przekazywane (w pierwszym rzędzie) gminom miejskim lub wiejskim, w razie zaś niemożności, instytucjom społecznym o charakterze publiczno-prawnym—zgodnie z przepisami art. 22 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 2 września 1924 r. (Dz.

U. R. P. 1924 r., № 79 poz. 771) oraz przepisami szczególnej instrukcji w tym względzie, wydać się mającej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 21. Po otrzymaniu od Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy zawiadomienia o dokonanej rejestracji oraz potrzebnych dokumentów Obwodowe Biuro Funduszu Bezrobocia lub organy, działające z upoważnienia Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia decydują o przyznaniu zasiłku oraz określają jego wysokość.

§ 22. Bezrobotny ma prawo domagać się decyzji Zarządu Obwodowego w sprawie przyznania zasiłków dopiero po upływie okresu 10-dniowego oczekiwania, t. j. na jedenasty dzień po dokonaniu rejestracji w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy. W razie przyznania zasiłku bezrobotnemu na legitymacji wskazane będą: miejsce, dzień wypłaty tego zasiłku i jego wysokość, w wypadku zaś odmowy przyznania zasiłku Zarząd Obwodowy winien podać bezrobotnemu motywy odmowy.

Na żądanie bezrobotnego decyzję Zarządu Obwodowego w sprawie przyznania zasiłku należy mu wydać na piśmie.

§ 23. Dla otrzymania pierwszego zasiłku bezrobotny może się zgłosić osobiście do Obwodowego Biura Funduszu Bezrobocia, jego oddziału, lub instytucji, działającej z upoważnienia Zarządu Obwodowego najwcześniej na czwarty dzień po nabyciu prawa do zasiłku (na czternasty dzień po dokonaniu rejestracji w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy).

Po dalsze zasiłki bezrobotny winien się zgłaszać osobiście w terminach, wyznaczonych zgodnie z ustępem ostatnim art. 13 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Przy zgłaszaniu się o zasiłek bezrobotny winien każdorazowo przedstawić: a) dowód osobisty (§ 4 p. 1) niniejszego rozporządzenia, b) legitymację poszukującego pracy z zaświadczeniem na niej Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy o przyznaniu zasiłku (§ 11 niniejszego rozporządzenia).

§ 24. Jeżeli robotnik, pobierający zasiłki z Funduszu Bezrobocia, pragnie nadal otrzymywać je po przeprowadzeniu się do Obwodu innego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, winien zawiadomić o tem przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy lub jego oddział Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia, w którego obwodzie do przeprowadzenia się zamieszkiwał, celem otrzymania zaświadczenia, uprawniającego do pobierania dalszych zasiłków.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, do którego obwodu sprowadził się bezrobotny, wymieniony w ust. powyższym, obowiązany jest natychmiast po jego zgłoszeniu się zarządzić kontrolę w myśl § 14 niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza stwierdzić, czy bezrobotny w dalszym ciągu pozostaje bez pracy.

§ 25. Zarządy Obwodowe dokonują wypłat zasiłków bezrobotnym bądź za pośrednictwem gmin lub instytucji społecznych o charakterze publiczno-prawnym, za pozwoleniem Zarządu Głównego, bądź

też w wyjątkowych wypadkach przez własne biura płatnicze.

§ 26. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Kolei: *Tyszką*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Załącznik № 1 do rozp. Min. Pracy i Op. z dnia 26 września 1924 r., poz. 818.

Nazwa firmy, względnie imię i nazwisko pracodawcy, adres dokładny..... (miejscowość) dn..... r.....

Ogólna ilość zatrudnionych robotników i robotnic w okresie pracy danego robotnika(cy).....

Zaświadczenie № (według rejestru)

Niniejszem zaświadcza się, że p..... (imię i nazwisko bezrobotn.....) z zawodu..... zamieszkał..... (dokładny adres)..... lat..... pozostawał..... w stosunku najmu pracy od dnia..... w mojej (naszej) fabryce (zakładzie)..... (wymienić rodzaj przedsiębiorstwa) bez przerwy (z przerwą od dnia..... do dnia.....) w dniu..... roku..... i został..... zwolnion..... z pracy z powodu.....

W ostatnim przed zwolnieniem okresie płatniczym..... przeciętny zarobek p..... obliczony zgodnie z § 4 rozporządzenia z dnia..... (Dz. U. R. P. №....., poz.....) o ściąganiu wkładek wynosił zł..... gr..... dziennie.

(podpis)

(Pieczęć firmy)